سفرنامه كازاما

О سفرنامه و خاطرات آکی ئوکازاما، نخستین

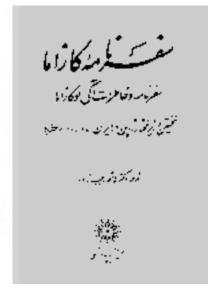
وزیر مختار ژاپن در ایران

O تأليف: أكى ئو كازاما

O ترجمه: دکتر هاشم رجبزاده

O ناشر: انجمن آثار و مفاخر فرهنگی ایران، چاپ

اول، تهران، ۱۳۸۰

عالم فرزانه، دکتر هاشم رجبزاده، از مفاخر فرهنگی و محققان برجستهٔ ایرانی است که تلاشهای بیوقفهٔ علمی او در شناساندن متقابل تاریخ و فرهنگ دو دولت و ملت ایران و ژاپن به تحدیگر بر کسی پوشیده نیست. تألیفات و تحقیقات این استاد برجستهٔ دانشگاه مطالعات خارجی اوساکا، به زبان ژاپنی دربارهٔ تاریخ و فرهنگ ایران، بهویژه پیوند کهن تاریخ و تمدن ایران با گذشتهٔ باستانی ژاپن از یک سو، نیز ترجمههای ارزشمند ایشان از منابع و تألیفات تربخه و تحقیقات دامنهدار و ارائه مقالات متعدد به زبان فارسی براساس منابع ژاپنی از سوی دیگر، زبان فارسی براساس منابع ژاپنی از سوی دیگر، گروه کثیری از علاقهمندان به این حوزه و موضوع را مدیون خود ساخته و مواد مفید و پایههای استوار را مدیون خود ساخته و مواد مفید و پایههای استوار

و قابل اتکایی را برای استفادهٔ تاریخپژوهان دو کشور فراهی ساخته است.

پیش از این، ترجمهٔ سفرنامهٔ یوشیداماساهارو-نخستین فرستادهٔ ژاپن به ایران در دورهٔ قاجار (۹۸ ۱۲۹۷ هـ .ق / ۸۱ ـ ۱۸۸۰ م) ـ در سال ۱۳۷۳، از سوی انتشارات اَستان قدس منتشر شد و پرتو روشنی به پیشینهٔ روابط دو کشور ایران و ژاپن افکند، ضمن اینکه منبع ارزشمندی برای اَشنایی بیشتر با ایران عصر قاجار، در دسترس قرار داد.

اینک سفرنامهٔ دیگری از یک صاحب منصب ژاپنی به قلم دکتر رجبنیا ترجمه شده و در اختیار اهل فرهنگ، بهویژه تاریخ پژوهان و علاقهمندان و محققان تاریخ معاصر ایران قرار گرفته است.

کتاب یاد شده ـ سفرنامهٔ کازاما ـ شرح مسافرت و خاطرات آکی نوکازاما ـ نخستین وزیر مختار ژاپن در ایران ـ در فاصلهٔ سالهای ۱۳۰۸ تا ۱۳۱۱ ش، یعنی اواسط دوران رضا شاه است که در اواخر سال ۱۳۸۰ از سوی انجمن آثار و مفاخر فرهنگی ایران در ۲۵۴ صفحه منتشر شد.

شناخت ژاپنیها از ایران و آغاز ارتباط، رسمی و جدی دو کشور به سفر ماساهارو یوشیدا به ایران در زمان ناصرالدین شاه بازمی گردد. پس از او نیز ژاپنیان دیگری، در مقام سفیر و سیاح و محقق به ایران آمدند. با این همه، ژاپن تا بعد از جنگ جهانی اول، از وجود نمایندگی دیپلماتیک در ایران بیهبهره بود.

براساس توضیحات دکتر رجبزاده در پیشگفتار کتاب (دربارهٔ سابقهٔ روابط سیاسی و رسمی ایران و ژاپن)، بهطور خلاصه باید گفت:

نخستین بار در مهرماه ۱۳۰۵ (اکتبر ۱۹۲۶)، ایواتارو اوچی یاما (Iwataro Uchiyama) مأمور وزارت خارجهٔ ژاپن به تهران اَمد و با اینکه، موفق به دایر کردن دفتر سفارت در تهران و گرفتن خانهٔ مسکونی شد و یک سال تمام به عنوان وزیرمختار ژاپن با جامعهٔ دیپلماتهای خارجی مقیم تهران معاشر بود، سمت دیپلماتیک نداشت، بلکه با عنوان دبیر سفارت ژاپن، در استانبول فعالیت می کرد.

O مجتبى تبريزنيا

پس از او، ناری ئه گونسو (Narie Gunso) مأمور ایران شد و پس از چندی در سال ۱۳۰۸ ش / Shunsuke Naruse) مونسکه ناروسه (Shunsuke Naruse) از وزارت خارجهٔ ژاپن، که برخوردار از مقام دبیری (در دهٔ دیپلماتیک) بود به ایران آمد. مأموریت ناروسه، آماده ساختن مقدمات لازم جهت تأسیس نمایندگی ژاپن در تهران بود. بیش از اقامت ایشان در تهران چند ماه نگذشته بود که در پی یک دوره بیماری، بدرود حیات گفت و آکی ئوکازاما، از اروپا مأمور وزارت مختاری ژاپن در ایران گردید.

چند روز پس از رسیدن کازاما به ایران، ناروسه در اثر بیماری مالاریا درگذشت. به این ترتیب کازاما که نخستین وزیرمختار رسمی و معرفی شدهٔ ژاپن در ایران بود، در تاریخ ۱۰ دسامبر ۱۹۲۹ / ۱۹ آذر ۱۳۰۸ ش به تهران آمده و تا ۲۳ اکتبر ۱۹۳۲ ر آبان ۱۳۱۱ مقیم و مامور در این شهر بود. او مردی اهل فضل، محقق، تاریخدان و صاحب قلم بود که پس از پایان ماموریتش در ایران، خاطرات و یافتههای خود را در کتابی با عنوان سرزمینهای بیابان، ایران، عربستان و ترکیه جمع آوری و بیرانثر داثر برانی و ترکیه جمع آوری و بیرانثر در ایران، عربستان و ترکیه جمع آوری

سفر به حومه تهران، از راست: همسر سفیر لهستان ، کلایو وزیر مختار

ساختمان سفارت ژاپن در تهران

منتشر ساخت. این کتاب، مجموعهای پرمحتوا در معرفی تاریخ، تمدن، فرهنگ و جامعهٔ ایران است. «سفرنامه و یادداشتهای ایران کازاما، گویای ذهن روشن، فكر سليم و اطلاعات پردامنهٔ اوست و خواننده با نگاهی به این نوشته درمی یابد که این دانشی مرد ادیب، دیپلمات و سیاستمدار چه آگاهیهای وسیع و ارزندهای دربارهٔ ایران در یادداشتهایش که حاصل کمتر از سه سال اقامت او در سرزمین ما است، با دقت و مطالعه و حوصله گرد آورده است. شرح کازاما از تمدن، هنر، فرهنگ و ادب ایران سرشار از تحسین مردمی است که این مایههای معنوی را بار آوردهاند...

اشارههای کازاما به مناسبات تاریخی ایران و ژاپن، عالمانه ودرخور توجه است... کازاما در بیان احوال سیاست و حکومت در ایران، نکتههایی بس دقیق و حساس را یادآور شده، و با همهٔ تحسینی

که از رضاشاه و تدبیرهای او کرده، با لحنی انتقادی از اصلاحات آن دوره سخن گفته است: «امروزه ایران کاملاً زیر حکومت استبدادی لشکری است. وجود مجلس، نظام به ظاهر پارلمانی را نشان میدهد اما قدرت مجلس رفته رفته می کاهد و بر اقتدار دستگاههای لشکری افزوده می شود». رضا شاه از پیشامد آشوب در افغانستان (فتنهٔ بچه سقا) درس عبرتی گرفت و اندیشه کرد و از شتاب خود در تجدد کاست». نیز، از موقع حساس ایران میان همسایگان نیرومند و فرصت طلب، بخصوص روس و انگلیس، یاد کرده است.

كاوعلوه السائي ومطالعا

او به اصلاحات قانونی و پارهای تدابیر اجتماعی این دوره، خوش بینانه تر نگریسته و تأسیسات حقوقی جا افتاده در جامعهٔ ایرانی را که در اصل برآمده از احکام و سنت اسلامی است ستوده. شرح مفصلی هم، دربارهٔ تعزیه آورده و هنر

شبیه خوان های این نمایش مذهبی را تحسین كرده است. خواننده با ملاحظهٔ أشنايي و أگاهي گستردهٔ کازاما نسبت به این سرزمین، تمدن، فرهنگ، ادب، تاریخ مردم آن و همچنین شناخت حافظ، سعدی، فردوسی، نظامی و حسن انتخاب وی در برگردان اشعار این شاعران، به راستی شگفتزده شده و به گوشهای از رمز و راز ترقی و تعالی تحسین برانگیز ژاپن در جهان امروز پی

مجموعهای از مهم ترین مطالب و موضوعاتی که کازاما از آنها صحبت کرده، اماکن و بناهایی که از آن دیدن نموده، جاهایی که در مسیر از آنها عبور کرده یا به آنجا سفر کرده، اقداماتی که صورت داده، برداشتها و تحلیلهایی که ارائه نموده، صحنهها و رویدادهایی که شاهد بوده و بالاخره نکات مهمی که به آنها توجه نموده، عبارتاند از:

دیدار از باکو، انزلی و قزوین در مسیر رسیدن به تهران؛ ساختمان سفارت ژاپن، ذوق و زیبایی شناسی ایرانی؛ زیبایی و آوازهٔ کوه دماوند، وصف خيابان لالهزار؛ بازار تهران؛ نوروز و عيد قربان؛ دیدار با رضا شاه؛ تشریفات دربار؛ روش سیاسی رضا شاه؛ سلام نوروزی و میهمانیهای شاه؛ تخت طاووس؛ دیدار از اصفهان و مشاهده آثار تاریخی و بناهای دیدنی این شهر و توصیف آنها؛ دیدار از قم و شیراز؛ بختیاریها، بازدید از تختجمشید و پاسارگاد؛ دیدار از بوشهر و شوشتر و میدانهای نفتی آن مناطق؛ فرهنگ عصر ساسانی، مناسبات ایران و چین؛ زن ایرانی؛ کشف حجاب؛ عروس ایرانی؛ دین مردم ایران؛ تعزیه داری محرم، دستههای عزاداری، تعزیه: نمایش مذهبی؛ اندیشهٔ سیاسی تشیع؛ آیین زرتشت؛ دین و دولت؛ مانی و دین او؛ هنر ایران؛ قالی ایران؛ قشون ایران؛ ایران و همسایگان؛ ذوق هنری؛ هنر معماری؛ خط و خوشنویسی و کتاب آرایی؛ چینی و سفال سازی؛ فلزکاری؛ پیکر تراشی از چوب؛ نگارگری، قلمدان سازی؛ مینیاتور؛ نساجی و گلدوزی؛ موسیقی و نمایش؛ نمایش آئینی؛ مرتعنشینان و